

VAN DE REDACTIE

De kwestie van het mogelijk vertrek van jeugdspelers heeft voor de aanvang van dit seizoen de gemoederen nogal bezig gehouden, zoals u in dit clubblad heeft kunnen lezen. De redactie kreeg enkele reacties over de publicaties in de Goal en ook in dit nummer treft u nog enkele ingezonden stukken.

Wij hebben er behoefte aan om uit te leggen hoe wij met kwesties als deze willen omgaan. De redactie is van mening dat artikelen informatief en of onderhoudend dienen te zijn. Zij beoogt te willen weergeven wat er leeft binnen de vereniging en wil ook leden de kans geven hun mening kenbaar te maken. Dat dit discussie op kan leveren moge duidelijk zijn en de redactie vindt het van belang dat daarbij meerdere partijen hun zegje kunnen doen. Uitgangspunt moet zijn dat mensen niet persoonlijk worden aangevallen of, zoals het in de statuten staat: 'de redactie hoeft zich er in alle gevallen voor de specifieke belangen van individuen te schaden.'

De redactie wil voorkomen dat maand na maand dezelfde kwesties ter tafel komen. Gelukkig zien wij, zoals ook in dit geval, dat mensen ook nog gewoon persoonlijk contact zoeken om zaken op te helderen en eventueel uit te spreken.

**Namens de redactie,
Paul Veldmate**

Colofon

Jaargang 40, oktober 2006

Redactie:

Jolanda Bergman, Werry Stam, Gerard Hofsteede, Esther Middelburg, Paul Veldmate, Michel Hulman en Wim Groot Koerkamp.

Eindredactie:

Ina van Wijngaarden

Opmaak:

Ben Kooiman

Advertentieacquisitie:

Steve van Zee (stevevanzee@home.nl)

Druk

Drukkerij Evers – Schalkhaar

Opmerkingen/klachten over bezorging GOAL ledenadministratie@svschalkhaar.nl

Het volgende nummer verschijnt op 26 november 2006.
Kopij uiterlijk aanleveren op 15 november bij de redactie, goal@svschalkhaar.nl

Accommodatie

Sportcomplex De Wijtenhorst
Ingang Colmschaterstraatweg, Postbus 7, 7433 ZG Schalkhaar, tel. 0570 623 512, www.svschalkhaar.nl

Teletekst

TV Oost pagina 479 / Nieuws TV 177

Ledenadministratie

Rudy Melenhorst, Kon. Wilhelminalaan 5, 7433 CE Schalkhaar, tel. 0570 628010, ledenadministratie@svschalkhaar.nl
Aan- en afmelden van leden en adreswijzigingen uitsluitend via ledenadministratie.

Contributie

Zie INFOGIDS 2005/2006

GOAL wordt op een zorgvuldige wijze en naar beste weten samengesteld. De redactie draagt evenwel geen verantwoordelijkheid voor de juistheid/volledigheid van de verstrekte informatie.

BESTUURSHAMER

Het is acht uur in de ochtend en ik kijk uit over De Horsterhoek in aanleg. Er hangt een lichte schittering van dauw boven het gras. Best een beetje trots kijk ik over de velden, waarbij het groen van het kunstgras nauwelijks te onderscheiden is van het natuurgras. Het nieuwe complex heeft een prachtige compacte vormgeving en past goed in een stedelijke omgeving tussen het dorp en de nieuwbouwwijk van Deventer. Even stilletjes genieten.

Vandaag is de 1e oplevering van de aanleg van de nieuwe velden. Arcadis heeft de eerste fase (aanleg velden, verlichting en parkeerplaats) afgerond en het wachten is nu op de start van de bouw van de opstallen. Als alles goed gaat zal medio augustus 2007 de officiële opening kunnen plaatsvinden.

Ondanks de trots loop ik met gemengde gevoelens rond op het prachtige nieuwe complex. Enerzijds blij dat wij nu zover zijn en al een perfecte trainingsvoorziening in gebruik hebben, anderzijds bezorgd om de extra werkzaamheden die het met zich meebrengt. Hoewel wij het nieuwe complex nog niet volledig benutten, is er al zoveel bedrijvigheid dat wij nu bijna twee volledige sportcomplexen in gebruik hebben en deze moeten onderhouden.

De schoffelploeg en afdeling Beheer & Onderhoud moeten nu zes grasvelden maaien, drie kunstgrasvelden slepen en ook nog eens zorgen dat het oude complex niet verslonst.

Velen van ons hebben geen idee hoeveel werk het is om alles te moeten onderhouden en vinden het min of meer vanzelfsprekend dat alles geregeld is.

Hoewel wij richtlijnen hebben uitgevaardigd voor gebruik kunstgrasvelden merken wij dat een aantal leden zich er niet aan houdt. Nog steeds vinden wij kauwgum en resten van sigaretten op het veld, liggen her en der lege plastic flesjes en bekers en ondanks verbod crossen fietsers en brommers vrijelijk over het complex. Vanmorgen constateerde ik zelfs dat iemand met een brommer de pas aangelegde jeu de boules baan als crossbaan had uitgeprobeerd. Om moedeloos van te worden.

Ik wil nogmaals alle gebruikers van ons sportcomplex (oud en nieuw) nadrukkelijk wijzen op de normale gebruiks- en gedrageregels en vooral de leiders en trainers verzoeken hierop nadrukkelijk toe te zien. Wij moeten met ons allen heel zuinig zijn op ons sportcomplex, want het is voor onze vereniging een enorme investering om dit te kunnen realiseren en te onderhouden.

Afdeling lagere senioren

Na vele jaren heeft Jan van Duuren besloten om de kar van die afdeling niet langer te trekken. Ruim 13 jaar heeft Jan samen met collega commissieleden de jaarlijkse elftalindelingen gemaakt, het wedstrijdsecretariaat verzorgd en geregeld dat er scheidsrechters waren. Was het in het verleden betrekkelijk eenvoudig om elftalindelingen te maken, tegenwoordig is het een crime omdat zogenaamde vriendenteams, indeling naar sterkte nogal belemmeren. Desondanks heeft Jan zich tegen wil en dank ingezet om de afdeling te vertegenwoordigen en draaiende te houden. Nu heeft hij besloten om als afdelingsvoorzitter te stoppen, maar hij wil wel het secretariaat en de scheidsrechtersindeling blijven verzorgen. Jan, bedankt voor je inzet de afgelopen jaren.

Helaas is het nog niet gelukt om een opvolger te vinden en ik nodig daarom graag belangstellende vrijwilligers uit om een tijdje deze bestuurlijke taak over te nemen.

Vanuit het hoofdbestuur willen wij graag dat de afdeling senioren een extra impuls krijgt, dat er nieuw indelingsbeleid komt en mogelijk nieuwe concepten worden ontwikkeld voor seniorenvoetbal voor 40+ / 50+.

Schalkhaar Buiten Zinnen

Wij kunnen terugzien op een geslaagd feest. Met ondersteuning van vele vrijwilligers en sponsoren is

het gelukt om dit te realiseren. Hoewel er voor misschien 100/200 personen extra plaats was, hebben ruim 400 personen genoten in een gezellige en sfeervolle ambiance. Zonder anderen tekort te doen, wil ik Wim Groot Koerkamp en in het bijzonder Richard ter Avest danken voor hun inzet. Dankzij hun doorzettingsvermogen is deze avond voor zowel de bezoekers als de vereniging geslaagd.

Algemene ledenvergadering

Op 1 november aanstaande (aanvang 20.00 uur) staat de jaarlijkse algemene ledenvergadering gepland. Het zal de laatste jaarvergadering zijn op De Wijtenhorst. Sinds 1968 hebben er 38 jaarvergaderingen plaatsgevonden en daarbij zijn heel veel zaken tussen bestuur en leden besproken. Ik hoop dat velen ook nu hun betrokkenheid bij de vereniging tonen en deze laatste jaarvergadering op het oude complex zullen bijwonen.

Namens het bestuur,

**Ben de Fooij
voorzitter**

Uitnodiging algemene ledenvergadering

Datum: woensdag 1 november aanvang 20.00 uur

Agenda:

Opening

Ingekomen stukken

Mededelingen

Verslag algemene ledenvergadering d.d. 23 november 2005

Verslag buitengewone algemene ledenvergadering d.d. 23 febr. 2006

Verslag buitengewone algemene ledenvergadering d.d. 30 mei 2006

Jaarverslagen afdelingen

Overzicht Boetes

Overzicht ledenbestand

Financieel overzicht

Verslag kascontrolecommissie

Benoeming kascontrolecommissie

Activiteiten plannen afdelingen

Herverkiezing bestuursleden

===== P A U Z E =====

Verkiezing Vrijwilliger van het jaar

Stand van zaken stichting Sportvoorziening Schalkhaar

Aanpassing huishoudelijk reglement

Voortgang nieuwe complex

Rondvraag

Sluiting

Ledenadministratie en contributie-inning vernieuwd

SV Schalkhaar maakt voor de ledenadministratie en contributie-inning per 1 oktober 2006 gebruik van Sportlink. Dit is een modern digitaal ledenadministratiesysteem, waarmee we informatie over de leden op een snelle en betrouwbare manier kunnen verwerken.

Momenteel is een aantal mensen bezig het hele ledenbestand in te voeren in Sportlink. Doordat onze systemen niet meer helemaal up to date waren, hebben we hier en daar wat steekjes laten vallen. We proberen zo snel mogelijk proberen de ontstane achterstanden in te halen.

Sportlink is een geautomatiseerd systeem en we kunnen straks de contributie alleen nog maar via automatische incasso innen. Per 1-1-2007 is de acceptgiro overigens ook geen gebruikelijk betaalmiddel meer.

Heeft u het idee dat de contributie-inning niet klopt, of heeft u andere vragen betreffende de contributie, dan kunt contact opnemen met onze penningmeester, Nol van Luit, telefoon 06 53176552.

Met ingang van 1 oktober a.s. is Rudy Meulenbroek (zie colofon) onze nieuwe ledenadministrateur. Voor adreswijzigingen en vragen over de ledenadministratie kunt u bij hem terecht.

Het bestuur

Met jouw team in de Goal?

Ben je als speler, ouder, leider of trainer verbonden aan een mini, D-, E- of F-team? Pak dan eens je digitale camera en maak een leuke foto van je team. Bedenk een bijzondere locatie, of een speciale manier waarop jouw team is afgebeeld.

Mail je foto naar de redactie (goal@svschalkhaar.nl) en zet erbij welk team het is en hoe jullie heten. Is er ook nog iets leuks te vertellen over je team? Zet het erbij!

De redactie van de Goal is erg benieuwd! Wij zullen elke maand de leukste foto plaatsen. Aan het eind van het seizoen belonen we de origineelste foto.

Doe mee en maak er iets leuks van!

De redactie

Graag wil ik de handbal bedanken voor het mooie boeket dat ik mocht ontvangen na mijn hulp bij verschillende activiteiten. Een schitterend boeket, bedankt!

Margreet Kakkenberg

Belronde moet meer nieuwe vrijwilligers opleveren

In het voorjaar is aan alle leden of hun ouders/ verzorgers gevraagd welk vrijwilligerswerk zij willen doen bij Schalkhaar. De reacties op deze eerste actie waren in aantal teleurstellend. Ongeveer 200 van de ruim 1000 leden hebben gereageerd. Nu staat een nieuwe actie op het programma: een groot aantal leden zal eind oktober worden gebeld met de vraag op welke manier zij zich vrijwillig gaan inzetten voor de vereniging.

Onder de 200 reacties waren er velen afkomstig van bestaande vrijwilligers. Toch leverde deze actie zo'n 50 nieuwe vrijwilligers op. Afgezien van het grote aantal dat zich opgaf om het clubblad te bezorgen, is het merendeel van deze enthousiaste leden inmiddels ingezet in een vrijwilligersfunctie.

Maar we zijn er nog lang niet. Als we ervan uitgaan dat iedereen een bijdrage levert is de inschatting dat er nog meer dan 300 leden zijn die langs de kant staan! Dit kan niet; niet voor de club en niet voor de leden die wel de handen uit de mouwen steken. Er is werk genoeg, in alle soorten en maten. Tijd kan geen excuus zijn; u bent echt niet de enige die moet woekeren met z'n tijd. Bovendien: met hoe meer mensen we de klussen aanpakken, des te minder tijd het hoeft te kosten. Vrijwilligerswerk levert de vereniging ook direct geld op. Werk in eigen beheer scheelt immers externe kosten. Vrijwilligerswerk vergroot ook de betrokkenheid. Maar het is niet eens nodig een echt verenigingsdier te zijn.

Het veelbesproken sanctiebeleid houden we nog meer even in de tas. Mensen, dit kunnen we toch zonder straf en dwang! Het is wel van belang te weten dat omliggende clubs de zaken wel strakker gaan aanpakken. Er verschijnen daar voorstellen in de ledenvergadering waarbij de boodschap is: geen vrijwilligerswerk, geen lid meer.

Dat willen we tocht niet?

Binnenkort start de volgende wervende actie: we gaan bellen! In de periode 30 oktober tot 2 november zal een groot aantal leden in de vooravond worden gebeld met de vraag waar de bijdrage in het vrijwilligerswerk blijft. Met deze directe manier van benaderen moeten we toch een resultaat kunnen neerzetten.

Denk vast na over wat je zou willen doen, de smaken zijn zeer divers.

Wil je de confrontatie niet afwachten? Vraag digitaal een aanmeldformulier op bij phulman@home.nl

Paul Hulman

Vrijwilligers? JA!
Vrijblijvend? NEE!!!!!!

**Teletekst TV Oost:
SV Schalkhaar tekstpagina 479**

SV Schalkhaar bindt Berghuis én LAREX

Berghuis Kompleet Wonen en LAREX Uitzendbureau hebben op zondag 10 september een nieuwe driejarige hoofdsponsorovereenkomst afgesloten met SV Schalkhaar. Berghuis is al sinds jaar en dag hoofdsponsor van SV Schalkhaar; LAREX is een nieuwe sponsor die meteen op het hoogste podium stapt.

Patrick König, directeur van LAREX Uitzendbureau, legt uit waarom. 'SV Schalkhaar is een club die ambitie uitstraalt. De club gaat ervoor. Deze drive begint bij het individu, bij jezelf. Het is vergelijkbaar met de enorme groei die LAREX in pakweg drie jaar heeft gerealiseerd. Vanuit het niets staat er nu een middelgroot uitzendbureau met maar liefst dertien vestigingen in Nederland, Duitsland, Polen en Oostenrijk. Zonder ambitie waren we nooit zo ver gekomen. Het is illustratief voor hetgeen SV Schalkhaar kan bereiken, als de motivatie goed is.'

Geert Berghuis vult aan. 'Patrick König (links) en Geert Berghuis (rechts) feliciteren elkaar met het sponsorcontract. SV Schalkhaar voorzitter Ben de Fooij (midden) kijkt goedkeurend toe. Berghuis Kompleet Wonen heeft haar grote naamsbekendheid ondermeer te danken aan de jarenlange sponsoring van SV Schalkhaar. Spelers, leiders, tegenstanders, ouders: iedereen associeert SV Schalkhaar onbewust met Berghuis. Een club die sportiviteit en ambitie uitstraalt past prima bij ons bedrijf.'

Voorzitter Ben de Fooij ziet de toekomst zonnig tegemoet. 'SV Schalkhaar is blij dat Berghuis en LAREX hun bedrijfsnaam aan de club willen verbinden. Na de degradatie van afgelopen seizoenen willen we met onze jeugd zo snel mogelijk weer de lijn omhoog pakken. De komst van het nieuwe complex per seizoen 2007/2008 is in dat verband zeer positief. Twee kunstgrasvelden zijn al gerealiseerd en worden volop gebruikt, ondermeer voor trainingen. Met inmiddels ruim 1.100 leden biedt SV Schalkhaar een prima platform voor sponsors. Wederkerigheid staat hierbij centraal: sponsoring moet voor beide partijen interessant zijn.'

SV Schalkhaar I droeg dezelfde middag ook haar steentje bij. Aansluitend op de ondertekening van het sponsorcontract werd Oldenzaal met 3 -1 verslagen.

Wim Groot Koerkamp

SV Schalkhaar speelt voortaan in het zwart, wit én blauw

door Eric Jansen

Schalkhaar 1: team in opbouw

Je ziet het de tegenstander denken, elke keer als de selectie van Schalkhaar I zich meldt voor de warming-up: 'Is dit een veredelde AI?' De meeste jongens zijn dan ook nog maar net of nog geen 20 jaar, uitzonderingen daargelaten. Naast het feit dat we een jonge ploeg zijn, studeren of wonen een aantal spelers niet in Schalkhaar en omstreken, waardoor voor hen twee keer in de week trainen onmogelijk is. Ondanks dit alles staat er tijdens de wedstrijden wel een team dat alles voor elkaar over heeft en deze werklust probeert te combineren met goed voetbal.

Het seizoen begon met de oefenwedstrijden tegen Teuge en Heeten, die toch enigszins teleurstellend verloren gingen. Hierna volgde de bekerwedstrijd tegen Go Ahead. Een 0-3 achterstand werd omgebogen tot een 6-3 overwinning. Ondanks dat de spelers van Go Ahead net van het strand afkwamen, getuigde dit toch van een zekere veerkracht.

Na de overwinning op de Deventernaren volgde de wedstrijd uit bij Sportclub Lochem: hier werd een onnodige 1-3 nederlaag geleden. De derde en tevens laatste bekerwedstrijd was tegen de CJV'ers. De Deventernaren waren al zo goed als door, maar wilden graag een overwinning op ons behalen. De wedstrijd die volgde was er eentje vol sentimenten, waar de CJV'ers de bovenliggende partij was, maar desondanks bleef Schalkhaar I op de been en behaalde het een verdiend gelijkspel.

Op 3 september begonnen we eindelijk aan de competitie, met een uitwedstrijd bij GFC uit Goor. Of het de zenuwen, onervarenheid of domme pech was zullen we niet weten, maar de wedstrijd ging wel met 3-0 verloren. Hier was duidelijk te zien dat we op sommige momenten de ervaring missen, zowel voor- als achterin. Deze nederlaag was uiteraard een domper voor het team, maar wat tekenend is voor dit Schalkhaar, is dat we dit soort wedstrijden vooral als leermomenten zien en er niet te lang bij stil blijven staan. Tekenend daarvoor was de volgende wedstrijd, thuis tegen Oldenzaal: we boekten een 3-1 overwinning, ook al vond men bij De Stentor dat Oldenzaal ons de punten was komen brengen.

Na de eerste overwinning volgde opnieuw een thuiswedstrijd. Ook dit keer was een team uit het oosten de tegenstander, met de toepasselijke naam De Tukkers. Na een wervelende openingsfase kwamen we al gauw 2-0 voor. Deze wedstrijd eindigde jammerlijk in een 2-3 verlies. Ik hoop hier niet uit te moeten doen hoe deze nederlaag tot stand kwam.

Vol goede moed reisden we een week later opnieuw naar Tukkerland, ditmaal voor de wedstrijd tegen Rood-Zwart uit Delden. Na opnieuw een goed begin, met veel kansen, kwamen we 1-0 voor na een prachtige aanval. Helaas wist Rood-Zwart haar eerste opgelegde kans meteen te verzilveren. Het bleef 1-0.

Vervolgens hadden we weer een thuiswedstrijd voor de boeg; BWO was alweer een nieuwe (Tukker) tegenstander. Na een domme 0-1 achterstand (overigens wel een prachtige goal), kwamen nog voor rust op een 2-1 voorsprong. Helaas scoorde BWO ook nog voor rust de gelijkmaker, en was de wedstrijd opnieuw voor de rust beslist.

Zoals uit het bovenstaande blijkt is Schalkhaar I zeker niet kansloos voor een positie in het linkerrijtje, zoals hier en daar te beluisteren viel. Met vallen en opstaan gaat het steeds beter, en worden langzaam de contouren van een solide team duidelijk. Hopelijk zien we u zondags langs de lijn om ons team aan te moedigen, iets wat we goed kunnen gebruiken! Rest mij nog u te verwijzen naar de website van SV Schalkhaar, waar de wedstrijdverslagen van het Ie team zullen worden bijgehouden.

Khalid Boufadiss

Pupil van de week

een oktober was ik pupil van de week.
samen met daarni. toen mochten we
in de dug-out naar de wedstrijd
van het eerste team kijken.
ook mochten we mee de kleedkamer in.
dat was leuk. ze hebben met
2-2 gelijkgespeeld. het was een hele
mooie wedstrijd.

heon oronie 7 jaar

Jeugdbestuur op sterkte

Wie jeugdbestuur zegt, denkt aan jeugdvoorzitter Titus Swartjes. Titus heeft de afgelopen periode veel werk moeten verstouwen, maar gelukkig is het jeugdbestuur nu versterkt met twee nieuwe enthousiaste bestuursleden. De bestaande taken kunnen nu beter worden verdeeld en nieuwe taken zullen worden opgepakt. Graag stellen we de nieuwe bestuursleden voor: Richard Schutte en Hans Bultman.

De 41 jarige Richard Schutte is sinds december weer woonachtig in Schalkhaar. Richard is getrouwd met Conny, en heeft drie kinderen: Thomas (8), Paulien (6) en Simon (3). Richard is al vanaf 1974 lid van SVS en heeft twintig jaar gevoetbald, maar is vanwege een knieblessure gestopt. Richard heeft als vrijwilliger al het nodige werk verricht, zoals het draaien van kantinediensten en het wedstrijdsecretariaat van selectie-elftallen. Momenteel is hij actief als verenigingsscheidrechter bij de senioren. De belangrijkste taak van Richard binnen het jeugdbestuur is die van penningmeester.

Hans Bultman is eveneens 41 jaar. Hij is in het dagelijks leven werkzaam als groepshoofd bij de Gezondheidsdienst voor Dieren. Hans is actief lid sinds 1993, heeft in het 2e en het 3e gevoetbald, is tussendoor twee jaar gestopt maar voetbalt inmiddels alweer een jaar of negen met veel plezier in het zevende elftal. Hans is getrouwd met Clara en heeft drie kinderen (Thom, Lars, en Floor). Thom voetbalt in de D1 en Lars in de E1. Hans was tot voor kort leeftijdscoördinator bij achtereenvolgens de F- en de E-jeugd. Zijn taken binnen het jeugdbestuur zijn de beoordeling van betaald kader, aanspreekpunt Willem Brinkman Toernooi Commissie en aanspreekpunt leeftijdscoördinatoren.

Hoe ben je bestuurslid geworden en waarom?

Richard: 'Ik ben in januari benaderd door Titus om penningmeester te worden. In het dagelijkse leven ben ik werkzaam als hoofd administratie bij Top Bakkers, een verkooporganisatie die samenwerkt met ongeveer honderd bakkers in dagverse broodleveringen aan de buitenhuishoudelijke markt. Door mijn boekhoudkundige ervaring ben ik niet veel tijd kwijt aan het penningmeesterschap en daarom kan ik meerdere taken binnen het jeugdbestuur oppakken. Zo ben ik aanspreekpunt voor de commissie pupillenkamp en aanspreekpunt NVA (niet voetbal activiteiten). Ik vind het leuk om wat binnen de vereniging te doen. Ik ben van plan om vier jaar deel uit te maken van het jeugdbestuur en hoop vervolgens net als Gerco Morsink (oud jeugdbestuurslid, gestopt vanwege leiderschap van het team van zijn zoon) leider te worden van het jeugdteam van een van mijn zoons.'

Hans: 'Ik had Titus al eens verteld dat ik iets op bestuurlijk vlak wilde doen. Titus heeft mij vervolgens dit jaar benaderd om bestuurslid te worden. Ik vind het leuk om wat voor de jeugd te doen. Mijn ambitie ligt vooral op het voetbaltechnische vlak.'

Wat loopt goed binnen het jeugdbestuur en wat kan verbeterd worden?

Richard: 'Het feit dat we met nieuwe mensen bezig zijn vind ik positief. Vanwege het nieuwe complex, waar alle centjes in worden gestopt, is de jeugdopleiding niet van de grond gekomen zoals wij willen.'

De toezegging van het hoofdbestuur hebben we ondertussen wel gehad voor wat betreft het financiële plaatje ten aanzien van de jeugdopleiding.'

Hans: 'We hebben een stel goede jongens bij elkaar. Er zijn korte lijnen. Ik heb het idee dat het jeugdbestuur op de goede weg is. De afgelopen jaren hebben we niet kunnen bouwen, daar kunnen we nu, met het nieuwe complex, aan beginnen. Ik vind het van belang dat er een goede jeugdopleiding komt, waarbij ook aandacht moet uitgaan naar de niet-selectieteams. Met opleiden bedoel ik opleiden op technisch gebied, met de nadruk op opleiden.'

Gerard Hofsteede

Als ik...

Als ik... terugkijk op Schalkhaar Buiten Zinnen, realiseer ik me dat we een fantastisch dorpsfeest hebben gehad.

Als ik... beseft hoeveel werk dat inhield, mag er een flink aantal mensen trots op zichzelf zijn.

Als ik... op het kunstgras speel, begrijp ik niet dat er mensen zijn die tegen dit soort velden zijn: het voetbalt heerlijk!

Als ik... bij Lettele, Heeten, Overwetering of Nieuw-Heeten kom, heb ik soms heimwee naar het kleinschalige.

Als ik... Gerard Hulleterie was, zou ik met veel plezier terugkijken op mijn voetbalcarrière en snel beginnen met tennissen.

Als ik... de ZeisterVisie analyseer, snap ik wel dat we steeds meer teamspelers krijgen en steeds minder individuele klasse.

Als ik... mijn backhand met tennis wil verbeteren, moet ik duizenden ballen slaan.

Als ik... voetbaltrainingen zie, doen de spitsen nog geen 10 doelpogingen.

Als ik... naar een handbalwedstrijd kijk, valt het me op dat het incasseringsvermogen een stuk hoger is dan bij voetbal.

Als ik... op de zondagochtend na het feest in de sporthal ben, zie ik het halve 8e daar aan het werk.

Als ik... aan een hoofdopleiding denk, denk ik aan Gerard Hulleterie en begrijp ik niet dat hij dat niet is.

Als ik... naar de vele niet-voetbalactiviteiten van onze vereniging kijk, moet ik soms denken aan een animatieteam van een camping.

Eric Janse

Volgende keer: Richard ter Avest

Goede actie eerste elftalspelers!

De op 8 september gehouden vrijwilligersavond had een bijzonder tintje. De vrijwilligers die normaal gesproken de bardienst draaien, werden op een heel bijzondere wijze afgelost door de spelers van de eerste selectie. De rest van de avond voorzagen zij de andere vrijwilligers van hapjes en drankjes. Een mooi gebaar naar onze vereniging. Zo kun je zien dat ook deze jongens verenigingsbelang boven eigen belang zien. Klasse, jongens!

Huub Kolkman
(leider SV Schalkhaar 1)

Reisverslag van Sander Steenbruggen Watervalduiken in Maleisië

Half september vorig jaar vertrok SV Schalkhaarlid en –vrijwilliger Sander Steenbruggen samen met Herbert Nijhof voor een wereldreis die uiteindelijk naar Australië en Nieuw-Zeeland moet leiden. Via Goal houdt Sander ons op de hoogte.

De laatste maal dat ik iets van me liet horen, zat ik in India. In de tussenliggende weken is er veel gebeurd. Op 27 augustus ben ik dan eindelijk in Sydney, Australië aangekomen. Echter met totaal verschillende perspectieven en plannen.

Na een paar weken aan het strand in Goa om de wereldkampioenschappen voetbal te bekijken vanuit een hangmat, hebben we de zaken weer opgepakt. 'Barrel', onze Landrover, hebben we terug naar huis gestuurd. Met pijn in mijn hart heb ik afscheid genomen. Ruim tien maanden heb ik erin mogen rijden met veel plezier. De reis was ongekend en heeft me in de mooiste landen en gebieden gebracht. Het blijft toch een andere manier van reizen en ik zou het zo weer doen als ik de keus had.

Maar vanaf India moest ik met de rugzak verder. Nadat de landrover in een container werd gestopt in de haven, waren er bomaanslagen in het centrum van BOMBAY. Gelukkig hebben we hier niet veel van meegekregen en nadat de familie en vrienden gerustgesteld waren, konden we verder met onze afzonderlijke reizen. Herbert reist nu met zijn vriendin door Zuidoost Azië en ik ben op 14 juli (mijn verjaardag) vertrokken naar Kuala Lumpur in Maleisië.

Cameron Highlands

Het is het verhaal van de jongen die van de waterval gleeed en daarna de wereld helemaal anders zag. Aldus een Amerikaan in Singapore, die ik onderweg tegen kwam. Na een paar dagen tussen de hoge torens van Kuala Lumpur, ben ik afgereisd naar Cameron Highlands in het midden van Maleisië om de theeplantages te bezoeken en een goede dagtrek door de tropische jungle te maken. Hier kwam ik terecht in Landrover Walhalla. In het vliegtuig zag ik al in een documentaire een Landrover over het strand van Australië crossen. Direct daarna kwam ik in het gebied terecht met de meeste landrovers per vierkante kilometer ter wereld. Er was een waterval voor nodig om die landrover uit mijn kop te krijgen. Op het eiland Langkawi beklom ik een waterval. Na drie maanden alleen reizen in India was ik onoverwinnelijk en dit was de volgende steen die ik zou gaan beklimmen in een ander land. Ik was fearless en oerstom.

Uitgedekt

Ik gleeed circa zes meter van de glibberige rots van de waterval en knalde frontaal met mijn hoofd op een nog grotere rots. Gelukkig bleef ik bij bewustzijn en kon ik zelf uit de situatie komen. In het ziekenhuis op het eiland werd verteld dat alles oké was, niets gebroken en verder alleen gezwollen. Mijn verstand werkte echter weer en ik vertrouwde het niet. Na twee weken, e-mails naar twee doktoren in Nederland en na het bezoek van twee ziekenhuizen mocht ik in Kuala Lumpur onder het mes. Het resultaat was een gebroken oogkas en jukbeen. Op meer dan vier plaatsen was het bot gebroken en mijn gezicht een beetje naar binnen was geklapt. Met drie metalen platen en schroeven hebben ze mijn gezicht weer uitgedekt en recht gezet. Ik mocht daarna nog negen dagen blijven om bij te komen en te herstellen. En dat was meteen het dieptepunt van deze weken in Maleisië.

De laatste twee weken heb ik alles wel weer flink ingehaald en na het ontslag in het ziekenhuis ben ik meteen afgereisd naar Singapore, Tioman Eiland en de Perhentain Eilanden. Hier heb ik op de laatste dag eigenwijs de snorkel opgezet en gezwommen met de meest kleurrijke vissen, haaien en de grootste schildpadden die ik ooit heb gezien. Met een zicht van 40 meter in helderblauw water heb ik de laatste dagen doorgebracht en in deze twee weken is er veel goed gemaakt na ruim drie weken te zijn verloren in de start van mijn backpackers bestaan.

Luxe

Maleisië en Singapore waren veel luxer en moderner dan ik had verwacht en de stranden aan de oostkust zijn fabelachtig. Ik vond in Tioman het perfecte kleine strandbarretje en ondanks de operatie twee weken daarvoor, wilden ze toch foto's maken van het barretje waar ik ook op stond. Blijkbaar heeft de arts een goede operatie gehad en sta ik waarschijnlijk volgend jaar in de promotieblaadjes van Maleisië en wel met recht gezicht. Beide landen liggen rond de evenaar en de temperatuur is dan ook heerlijk.

Het is allemaal goed geregeld in Maleisië en het is geen moeilijk land om doorheen te reizen. In Singapore wordt het nog efficiënter en nog schoner met veel winkels en activiteiten. Je hoeft je hier echt niet te vervelen en het was goed om een paar dagen rond te banjeren en te kijken hoe het hier allemaal werkt. Het hoogtepunt waren de stranden en de paradijselijke eilanden aan de oostkust. De combinatie van de hangmat, de palmboom, de stilte, het witte zand en het helblauwe water waren perfect om te herstellen van het harde 'waterval duiken'.

Er was dus een grote rots nodig om de landrover uit mijn systeem te krijgen. Inmiddels ben ik aangekomen in Australië, het land waar het allemaal om begonnen was. Australië is weer compleet anders dan Azië. Ik ben erg benieuwd hoe het zal zijn in het tropische noorden, de outback, de oceaan en hoe de lange afstanden bevallen die ik moet overbruggen in Australië. Ik verwacht niet dat ik daarvan zal schrikken. Als je reist, schrik je niet meer op van 12 uur in een bus, trein of vliegtuig. Ik ben verder topfit en zou zo aan de wedstrijden kunnen beginnen na de zomerstop, al denkt de dokter daar wat anders over.

Duels

Vanaf januari mag ik weer de duels aangaan op het voetbalveld. De aankomende maandjes geen skydiven, scubadiven of whitewaterraften voor mij helaas. Ik ga maar weer eens op zoek naar een andere 4WD. Mijn vriendin komt hier al snel en daar kijk ik al erg lang naar uit. We gaan in een maand tijd van Sydney naar Cairns en de Great Barrier Reef langs de oostkust. Ik ben nu aan het kijken wat de mogelijkheden zijn om een auto te huren of kopen. We willen graag met eigen vervoer en ik hoop de uitgestrektheid van Australië te kunnen ervaren. Geef mij maar weer dat kampvuurtje en een gaspittje om eigen kostje op te koken. We gaan er een mooie reis van maken en op zoek naar Koala's, slangen en skippy's.

See ya !

Sander Steenbruggen

Ingezonden

Perikelen AI spelers (1)

Inderdaad, de soep wordt niet zo heet gegeten als hij wordt opgediend. De klok horen luiden maar niet weten waar de klepel hangt. Van een mug een olifant maken.

Allemaal gezegdes die van toepassing zijn op de column van de heer Tijhaar.

Als moeder van Ronald Tuinenga wil ik toch nog even wat kwijt over 'de story of de AI spelers'.

Thuiskomend van het pupillenkamp werd ik door een zeer verontwaardigde dochter verwelkomd met de zin: 'Mam, wat er nu in de GOAL staat over Ronald, Kevin en jullie als ouders, dat slaat werkelijk nergens op.'

Een terechte reactie van mijn dochter, want de heer Tijhaar had zoals hij in een tweede reactie liet weten, de welbekende klok horen luiden, maar wist absoluut niet wat er werkelijk gaande was.

Wet hij waarom Ronald, na overleg met ons, de beslissing heeft genomen om de overstap te wagen?

Wat weet hij van de relatie tussen trainer/speler/ouder?

En het wordt toch ook als normaal en nodig gezien dat iemand zich ontwikkelt? Mag dat alleen via scholing, en niet op sportief gebied?

Natuurlijk zijn er mensen die zich ingezet hebben voor Ronald, maar heeft hij dat niet ook gedaan door trouw drie keer per week aanwezig te zijn, zich soms afvragend waarom? En zijn wij als ouders niet altijd bereid om te rijden, te wassen, het team aan te moedigen, zowel uit (heel ver soms) als thuis? Kinderen en/of hun ouders, of dit nu jeugd is of een senior, maken keuzes en die dienen gerespecteerd te worden. Of de vereniging dit nu leuk vindt of niet.

De hele gang van zaken rond deze 'transfer' verdient geen schoonheidsprijs en moet inderdaad maar als afgesloten worden beschouwd. De jongens en ook wij als ouders hebben genoeg over ons heen gekregen.

De mensen die Ronald, Kevin, zijn ouders en Bert en mij echt kennen weten wat er werkelijk is gebeurd. Voor diegene die het ook wil weten: mijn telefoonnummer staat wel in de Infogids bij enkele commissies.

Mariëtte Tuinenga

Perikelen AI-spelers (2)

Zonder me inhoudelijk te willen bemoeien met de artikelen van zowel Chris Tijhaar als ook de ingezonden notitie van de heer Henk Manenschijn in de voorgaande Goals, heb ik me behoorlijk geërgerd aan de althans in mijn ogen denigrerende opmerking in Manenschijns artikel: 'en neem mij niet kwalijk, maar wie is Chris Tijhaar'. Deze niets toevoegende opmerking vind ik op zijn zachts gezegd ongepast. Ik zou de heer Manenschijn willen aanbevelen/adviseren de analen van onze clubgeschiedenis er eens op na te slaan om vervolgens vast te stellen dat we het hier hebben over een gerespecteerd mens die meer dan 45 lid is van onze club, oud 1e elftal speler, leider, columnist, trainer, etc, etc, die heel veel heeft betekend en nog steeds betekent voor onze club.

Voor het geval de heer Manenschijn ook mijn naam niet kent, adviseer ik hem hetzelfde te doen en dan maar naar mijn naam te zoeken.

Johan Schintz

Naschrift van de redactie: hiermee beschouwen wij dit onderwerp als afgesloten. Zie ook het redactioneel op pag. 2.

Verbannen naar kunstgrasveld

Is het logisch om een elftal te dwingen op een afgelegen kunstgrasveld te gaan voetballen, terwijl er voor hen een speelveld op 'onze' Wijtenhorst beschikbaar is? Nee dus!

Toch gebeurde dit en dreigt dit vaker voor te komen, omdat men op het kromme idee is gekomen om het tweede veld, ondanks de intensieve gebruiksnoodzaak voor de lagere elftallen(!), op te offeren en bij voorrang te claimen als intrapveld voor de warming-up voor wedstrijden van het eerste elftal. Begrijpelijk dat de tenen van de rasechte Schalkhaar-liefhebber door deze belachelijke beslissing krommer in de schoenen gaan staan, maar niet van het lachen...

Het kromst is het waanidee dat het aangrenzende trainingsveld blijkbaar niet goed genoeg geacht wordt om zich op de wedstrijden voor te bereiden...

Dit moet recht gezet worden!

Het is toch te gek voor woorden. Ik wil er verder geen woorden aan vuil maken... ik stop maar.

Andries de Lange sr.

Reageren op de inhoud van de Goal? Uw beknopte bijdrage is welkom op goal@svschalkhaar.nl

(Advertorial)

Korting op Stokke bij Berghuis Kompleet Wonen **Goed zitten, beter denken**

Zitten en zitten is twee. Mensen die nog nooit rugklachten hebben gehad, nemen die opmerking voor kennisgeving aan. Maar wie ooit vanwege rugpijn niet wist hoe hij moest liggen, staan of zitten, weet dat het meubel waarop je plaatsneemt een wereld van verschil maakt. De Noorse meubelfabrikant Stokke brengt stoelen op de markt die menig pijnlijder hebben geholpen. De meeste Stokke stoelen herken je direct. Ze zijn modern vormgegeven, vaak van beukenhout en er zit in ieder geval beweging in.

Stokke stoelen zijn verkrijgbaar bij hoofdsponsor Berghuis Kompleet Wonen aan de Pastoorsdijk te Schalkhaar. Geert Berghuis: 'Veel mensen zitten beroepshalve te veel en te lang in een vaste zithouding en krijgen daardoor rugklachten. Ze gebruiken hun bovenlichaam op een onnatuurlijke manier. Voor een Stokke stoel geldt: de beste houding is de volgende houding en dat merk je als je erop zit. Je blijft in beweging zonder moe te worden. Ook voor kinderen zijn Stokke stoelen aan te bevelen. Kinderen ontwikkelen zo een goede zithouding. De goede ondersteuning, bewegingsvrijheid en verschillende zithoudingen zorgen ervoor dat kinderen zich beter kunnen concentreren tijdens het maken van huiswerk.'

Bij deze GOAL uitgave treft u een Stokke folder aan. Voor leden van SV Schalkhaar verstrekt Berghuis Kompleet Wonen een prijskorting van 10 procent!

Wim Groot Koerkamp

Afscheid van een legende Gerard Hullegie: uitgevoetbald, maar niet uitgespeeld

Vrijdag 22 september was een legendarische dag voor Gerard Hullegie. Natuurlijk, het was zijn verjaardag, 47 jaar al weer. Maar er was nog iets anders. Na een periode van 40 jaar zette hij definitief een punt achter zijn imposante voetbalcarrière.

Een slepende heupblessure dwong Gerard de voetbalschoenen in de wilgen te hangen. Even leek het erop dat zijn aftocht met de stille trom zou geschieden, maar dat vonden zijn (oud-)medespelers uit SV Schalkhaar 8 geen goed idee. Uit respect voor zijn voetballoopbaan en niet in de minste plaats zijn persoonlijkheid, werd een heuse afscheidswedstrijd georganiseerd tegen een team van oud-eerste elftalspelers. Illustere namen als Ben Haarman, Tommy Achtereekte, Ad Aarnink, Johan Schintz en Joop van Leeuwen trokken de voetbalplunje aan om hulde te brengen aan één van de grootste voetballers die SV Schalkhaar in haar geschiedenis voort-

Hullegie pausmobiel!

bracht. In de weken voorafgaand aan het duel had Hullegie vernomen dat er iets in de lucht hing. Toch overtrof de afscheidswedstrijd, met alle ceremonieel eromheen, zijn verwachtingen. 'Het was fantastisch!'

Voetbaldier

De eerste schreden van Hullegie op het voetbalveld gaan terug naar zijn zevende levensjaar. Hullegie: 'SV Schalkhaar was destijds nog gevestigd aan de Koningin Wilhelminalaan. Direct achter ons huis lagen de velden. Dagelijks waren we met de bal in de weer. We waren echte voetbaldieren. Ik niet alleen, maar ook mijn broers Wim en Jan.'

Het talent en de passie van Hullegie bleven niet onopgemerkt. Hij trad op in alle jeugdselectieteams van SV Schalkhaar, waarna de selectie voor het Gelderse en Oostelijke jeugdteam geen verbazing wakte bij voetbalkenners. Verbazen deed Hullegie zich des te meer. Dankzij het landelijke jeugdscholierenteam mocht hij regelmatig optreden op de KNVB-velden in Zeist, waar hij grootheden als Johan Cruyff en Johan Neeskens bijna letterlijk tegen het lijf liep. Ook proefde Hullegie het voorrecht om op de heilige grasmat van Wembley te mogen spelen. Hullegie keek zijn ogen uit en speelde zich tegelijkertijd goed in de kijker.

Go Ahead Eagles

De overstap op 14-jarige leeftijd naar Go Ahead amateurs was een logisch vervolg. Het vormde het voorportaal van de destijds roemruchte eredivisionist Go Ahead Eagles. Hullegie speelde zijn wedstrijden met teamgenoten als Jan van Dijk, Henk Veldmate, Henk Bink en Hans Schrijver. Op twintigjarige leeftijd maakte hij onder hoofdtrainer Joop Brand zijn debuut in de hoofdmacht van Go Ahead

Eagles; een uitwedstrijd tegen NAC Breda. Gerard opereerde als rechtshalf, met Henk ten Cate, jawel, de huidige hoofdtrainer van Ajax, als rechtsbuiten voor zich.

Voetbalwetten

Hullegie maakte kennis met de harde wetten in de voetballerij. Na zijn debuut werd Hullegie, tot verbazing van meniggen, bekritiseerd door Brand. Het was een indirecte manier van Brand om het bestuur van Go Ahead Eagles duidelijk te maken dat er externe versterkingen nodig waren. In de opvolgende wedstrijd, thuis tegen Ajax, moest Hullegie noodgedwongen plaats nemen op de tribune.

Legendarische gezichten van oud-eerste spelers.

‘Als jonge, aankomende voetballer heb je behoefte aan steun van je trainer en medespelers. Ik ontdekte dat dit niet vanzelfsprekend is op het hoogste niveau, waar iedereen toch allereerst aan zijn eigen positie denkt. Hoewel ik samenspeelde met mannen als Cees van Kooten, Wim Woudsma, Jan Groeneweg, Jo Korver en John Oude Wesselink miste ik het vertrouwen. Achteraf bekeken had ik op dat moment behoefte aan begeleiding. Iemand die me steunde, overtuigde dat ik aanspraak kon maken op een basisplaats in GAE I. Over mijn ouders niets dan goeds, maar bescheidenheid kwam in onze opvoeding voor brutaliteit.’

Hullegie toont trots het afscheidscadeau van SV Schalkhaar 8.

Comeback

‘Na ruim twee jaar in het eerste van GAE stond mijn besluit vast: ik wilde terug naar Schalkhaar. Dat was overigens makkelijker gezegd dan gedaan. Contractueel was ik verplicht voor Go Ahead amateurs te gaan voetballen, maar daar had ik geen trek in. Schalkhaar daarentegen zag mijn komst wel zitten. Samen met oud-voorzitter Wim Andree en Theo Sonnenberg togen we naar de KNVB in Zwolle om bij Van Marle onthefing te vragen. Aangekomen in Zwolle zei Theo tegen me: ‘Blijf jij maar in de auto zitten. Als we je nodig hebben, dan roepen we je wel.’ Welke argumenten Theo precies heeft gebruikt, is tot op de dag van vandaag onduidelijk, maar het resultaat was dat ik per direct voor SV Schalkhaar mocht uitkomen. Tegelijk met mijn komst maakte ook Tom Achtereekte de overstap van Go Ahead Eagles naar SV Schalkhaar.’

Het vormde het begin van een succesvolle periode waarin uiteindelijk de tweede klasse werd bereikt. Schalkhaar werd in die tijd geroemd om het verzorgde, mooie voetbal. 'Wat ontbrak was misschien de hardheid, een stukje gogme. Een karaktertrek die nog steeds op SV Schalkhaar van toepassing is.' Hullegie speelde alles bij elkaar tien jaar in het eerste elftal, bouwde vervolgens een jaar af in het derde en richtte samen met voetbalmaat Tom Achtereekte een futsalteam op. Toch bleef het groene gras trekken en uiteindelijk beleefde Hullegie met veel plezier zijn laatste voetbaljaren in een enthousiast, maar minder getalenteerd SV Schalkhaar 6 (tegenwoordig SV Schalkhaar 8).

Jeugd opleiden

Hij mag dan stoppen met voetballen, Hullegies aanwezigheid op het complex is gelukkig nog geen verleden tijd. Integendeel. Dochter Anneli speelt in C8. Zoon Michiel, nu spelend in D1, heeft alles in zich om in de voetbalsporen van zijn vader te treden. 'Als trainer, elftalleider en leeftijdscoördinator ben ik nog steeds zeer betrokken bij het wel en wee van SV Schalkhaar. Het is een mooie club, gedragen door een grote groep vrijwilligers. Het vooruitzicht om vanaf komend seizoen op een nieuw complex te spelen is geweldig. Je merkt dat de organisatie, de faciliteiten en het goede imago van SV Schalkhaar een sterke aanzuigende werking hebben. We hebben nu nota bene al veertien F-teams.

'In mijn ogen is een goede begeleiding wel een must. Begeleiding die ondermeer in de functie van Hoofd Jeugd Opleidingen prima gestalte kan krijgen. Het uiteindelijke doel: jonge spelers klaarstomen voor SV Schalkhaar 1. Hoe dicht je het gat tussen de jeugd en de senioren? Dit betekent mijns inziens dat er vanuit verenigingsbelang moet worden gedacht, niet uit teambelang. Hierover worden momenteel besprekingen gevoerd, waarbij de gedachten uitgaan naar een technische formatie die zich planmatig met het opleiden van de jeugd gaat bezighouden. Door talentvolle spelers op het juiste moment te steunen, vertrouwen te geven, geleidelijk te laten wennen aan acteren op de hoogste trede, bereiken we als vereniging een hoger niveau.

'Ik wil de jeugdspelers datgene bieden, wat ik zelf heb gemist in mijn periode bij Go Ahead Eagles. Dit betekent tegelijkertijd dat je respect en aandacht moet geven aan jongens die, na jaren in de hoofdmacht gespeeld te hebben, aangeven te willen stoppen. Juist zij kunnen een mentorfunctie vervullen voor jeugdspelers in het tweede, derde en vierde seniorenteam. Ook de jeugdspelers in lagere teams verdienen en krijgen natuurlijk aandacht. Niet zelden komen uit deze teams jongens, en wie weet meisjes, naar voren die kwalitatief doorslaggevend zijn in selectieteams.'

Voetbal en Hullegie zijn twee onlosmakelijk verbonden elementen. Als speler is zijn vuur misschien gedoofd, in de begeleiding is en kan hij van onschatbare waarde zijn voor SV Schalkhaar. 'Voetbal is passie, emotie. Ik heb er veertig jaar met volle teugen van genoten. Het afscheid op 22 september was klasse, daarvoor wil ik iedereen die eraan mee heeft gewerkt nogmaals van harte bedanken!'

Gerard Hullegie: uitgevoetbald, maar niet uitgespeeld.

Wim Groot Koerkamp

Nieuwe trainer B1 stelt zich voor

Aan het eind van het vorige seizoen doemde een probleem op: Roberto Tuinstra vertrok als trainer van de B1, en de nieuw benoemde trainer zegde onverwacht af. Via het netwerk van de jeugdvoorzitter werd uiteindelijk contact gelegd met Jaap Goedkoop, die de job van B1-trainer accepteerde. Jaap is nieuw binnen onze vereniging. In onderstaand relaas stelt hij zich voor.

Mijn naam is Jaap Goedkoop, ik ben 45 jaar oud, getrouwd en woon in Raalte. Ik heb drie kinderen, een dochter van 12 (een topturnster) en twee talentvolle zoontjes van 10 die beide spelen in Rohda Raalte E1.

Ik werk vanaf 1 mei dit jaar voor 20 uur per week bij de Paraboel als conciërge en ben nog op zoek naar twee dagen werk als administratief, logistiek, algemeen medewerker (bel of mail me gerust, tel.nr.06-23418974 of wjgoedkoop@home.nl).

Als voetballer heb ik van mijn achtste tot mijn achttiende bij FC Zwolle in de jeugd gespeeld. Daarna ben ik naar Rohda Raalte gegaan, waar ik tot mijn 32e hoofdzakelijk in het 1e heb gespeeld. Tussendoor heb ik nog even een uitstapje gemaakt van drie jaar naar SVVN uit Nijverdal. Als jeugdtrainer ben ik bij Rohda begonnen met A2, B1; 4e en 3e, daarna Raalte 2. Als hoofdtrainer heb ik vier jaar Raalte 1 en één jaar Vesos 1 getraind.

Om mijn dochter weg te kunnen brengen en op te halen vanuit Oldenzaal en om mijn zoontjes te begeleiden in hun eerste stappen op het voetbalveld, ben ik gestopt met het trainerschap. Maar vanaf dit seizoen hebben ze hun eigen trainer en kon ik zelf weer het trainersvak opzoeken. Het telefoontje van jeugdvoorzitter Titus Swartjes kwam dus op het goede moment. Of ik belangstelling had om bij Schalkhaar de B1 te gaan trainen/coachen? Er volgden enkele goede gesprekken en die resulteerden er in dat ik het komend seizoen trainer ben van Schalkhaar B1.

De eerste twee trainingen en de eerste bekerwedstrijd heb ik gebruikt om te observeren wat de mogelijkheden en kwaliteiten van de spelersgroep zijn.

Van hieruit kan ik gaan werken om spelers individueel en het team op een hoger niveau te brengen. Ik ben een type trainer die zijn eigen positieve en ook negatieve ervaringen over wil brengen op zijn spelersgroep.

Dit probeer ik door een begeleidende manier van trainen en coachen, waarbij ik spelers de tijd en de ruimte geef om dit op te pakken. Ik vind dat je zowel in de groep als erboven moet kunnen staan, want respect krijg je niet, dat moet je verdienen.

De nieuwe kunstgrasvelden zijn natuurlijk heerlijk om op te kunnen trainen en de eerste ervaringen zijn dan ook positief.

De samenwerking met de andere trainers van A1, B2, C1, jeugdbestuur, coördinator B-jeugd, leider Arian Wassink en vlagger Hennie verloopt tot nu toe zeer positief en ik hoop dat we met zijn allen de doelstellingen kunnen halen die we voor ogen hadden.

Kunstgras, een groot succes!

Vanaf 14 augustus kan Schalkhaar terecht op de kunstgrasvelden. De eerste stappen zijn wat onwennig. 'Alsof je met sokken aan op vloerbedekking loopt, het veert een beetje.' We polsten de meningen van een aantal gebruikers.

Ben Haarman, onder meer speler van Schalkhaar II, 'het veteranen team':

'Op donderdag 17 augustus mocht ik mijn kunstgras-doop beleven op ons nieuwe complex. Met een grote opkomst van de donderdagavondgroep speelden we na een korte warming up een partijtje op een half veld. Ik vond het een heerlijke

mat om op te spelen. Komt misschien ook doordat ik jaren in de zaal heb gespeeld en dat is vergelijkbaar met kunstgras, alleen is de balsnelheid op het kunstgras iets trager. Heerlijk in de buitenlucht op een hele vlakke ondergrond. De techniek komt heel goed tot zijn recht. Ik vind zelf dat het lopen minder kracht kost in vergelijking met een echt grasveld, omdat het kunstgrasveld iets veerkrachtig is.

De andere spelers van de donderdagavondgroep waren ook vol lof over het voetballen op kunstgras. Jammer dat de lichtinstallatie nog niet werking is, anders waren we wel iets langer

doorgegaan. Het enige nadeel vind ik de zwarte rubberen korrels na afloop in de kleedkamer en in de kleding, maar misschien komt daar later een goede oplossing voor.'

Niels Visser, onder meer trainer van DI:

'Dinsdag 15 augustus hadden wij de eer om als eerste team het kunstgras te bespelen. Als je alleen kijkt hoe schitterend het veld eruit ziet. Een lust voor het oog. Uiteraard heeft dit veld de voordelen van het (bijna) altijd bespeelbaar zijn, maar buiten dat ben ik van mening dat dit veld vooral het technische aspect van het voetbal ten goede komt. Het gras is vlak, remt een klein beetje af, maar ook weer niet te veel. De balcirculatie kan in een hoger tempo worden uitgevoerd. Wel vereist dit meer technische kwaliteiten, maar ik denk dat dit voor Schalkhaar (met name de jeugd) wel is weggelegd. Voor ons als trainers is het dit seizoen een groot voordeel dat we zowel de kunstgrasvelden als het trainingsveld kunnen gebruiken. Nu hebben de selectieteams de beschikking over een half kunstgrasveld, wat gewoon veel meer mogelijkheden biedt dan een kwart van het (zeer slechte) trainingsveld.'

Marcel Emmink, trainer van AI

'Ik ben en blij lyrisch over het kunstgras, zeker over de velden die bij ons liggen. Het ziet er fantastisch uit. Compliment voor degenen die zich hier jaren voor hebben ingezet. Voor de spelers was het even wennen toen we voor de eerste keer het veld opgingen. Maar na een weifelend begin hebben spelers snel door hoe de bal rolt en met wat voor snelheid. Het is nog wat stroef, maar dat zal veranderen heb ik begrepen. Daarnaast moet je dit vergelijken met wat we hadden om op te trainen en dan zit het verschil vooral in meer ruimte op een half veld, belijning en dus visuele herkenning voor spelers en altijd de verzekering dat het veld egaal blijft onder verschillende weersomstandigheden. Ik merkte al bij de eerste training dat het niveau omhoog ging. Ballen worden strakker ingepasst, aannames gaan

makkelijker, positiespelen gaan sneller. Kortom, de individuele techniek wordt beter en daar gaat elke jeugdspeler van profiteren. Zij zullen beter worden, meer vertrouwen krijgen en dat nemen zij mee naar de grasvelden op zaterdag. Schalkhaar gaat hier veel plezier van beleven!

Ondanks de mooie woorden van Ben, Marcel en Niels zijn er ook wat kritische noten te horen. Tijdens de eerste training had een keeper in korte tijd zijn been geschaafd. Lag dit wellicht aan het te droge veld? En als het heel warm weer is, wordt het veld dan niet te warm? Als je je kleren niet goed uitklopt, neem je de nodige korreltjes mee naar huis. Wellicht dat deze zaken nog eens in dit clubblad aan de orde kunnen komen.

Feit is dat we trots mogen zijn op de twee prachtige velden. De mogelijke nadelen wegen niet op tegen de voordelen!

Gerard Hofsteede

Stichting Leergeld Deventer laat kinderen meedoen!

In steeds meer gezinnen is het financieel niet haalbaar om kinderen mee te laten doen aan bijvoorbeeld sport, dans of muziek. Ook de kosten die de school met zich meebrengt, zoals voor schoolreisjes, uitstapjes, excursies en schoolkampen zijn voor steeds meer mensen niet op te brengen. Deze gezinnen kunnen een beroep doen op Stichting Leergeld Deventer voor financiële ondersteuning.

Voor wie is Leergeld bedoeld?

Leergeld Deventer richt zich op de ouders of verzorgers van schoolgaande kinderen in de leeftijd van 4 t/m 18 jaar;
met een laag inkomen, dat wil zeggen ten hoogste 120% van de geldende bijstandsnorm;
uit de gemeente Deventer;
die een aanvraag doen voor hieronder genoemde activiteiten.

Om welke uitgaven gaat het?

schoolreisjes, werkweekenden en schoolkampen;
sport, muzikale vorming, dans, toneel of creativiteitscursus;
overige uitgaven gericht op de ontplooiing van het kind

Hoe vraagt u de bijdrage aan?

SV Schalkhaar heeft van de stichting een aantal aanvraagkaarten ontvangen. Wanneer u daarvan gebruik wilt maken, kunt u zich bij de ledenadministratie melden. Ook kunt u uw aanvraag rechtstreeks e-mailen naar ikvraagaan@leergelddeventer.nl of telefonisch via nummer: 0570-672599.

Meer informatie is verkrijgbaar via www.leergelddeventer.nl

Peter Visser

Afgeserveerd bij Schalkhaar

Mag een ouder eigen rechter spelen als zijn zoon binnen de lijnen van achteren in de rug wordt getrapt? In de Goal van mei beloofde ik onder het kopje 'Miskleun?' een vervolg op die vraagstelling. Aanleiding: De voetbalwedstrijd Schalkhaar B2 – Columbia.

Ik sta die zaterdag achter in april half handbal half voetbal te kijken, als op veld 3 de vlam in de pan slaat. Ik hoor geschreeuw en zie van afstand door het struikgewas wat duw- en trekwerk. De scheidsrechter staakt en vertelt in het voorbijgaan hevig verontwaardigd dat een ouder het veld was opgekomen. Ik zie de man en herken in hem meteen de fanatieke jeugdtrainer van enkele jaren terug. Zijn trainingen werden steevast goed bezocht en hij had de wind eronder. Ik heb het over –daar ben ik nu achter- Jan Sedoeboen. We maken een sprongetje naar vrijdag 29 september. Op weg naar mijn werk -ik was Jan al eens eerder voorbij getrapt- ga ik naast hem fietsen, nieuwsgierig geworden naar zijn kant van het verhaal. Hij kijkt me aan: 'Hé, train jij nog altijd de jeugd?' 'Ach, ik ben niet zo'n fanatieke trainer als jij. Eigenlijk ben ik helemaal geen trainer. Ik doe maar wat,' repliceer ik en vraag hem naar het incident aan het slot van de wedstrijd tegen Columbia. Al gauw blijkt 200 meter fietsen te kort. We stoppen even, geloof het of niet, bij de Korte Davostraat en spreken af dat ik hem bel. Bij Sedoeboens verhaal over de gestaakte wedstrijd past een beetje zijn voorgeschiedenis als jeugd- en selectiespeler van voetbalvereniging Labor. Zoon Lionel kiest evenwel voor karate, heeft volgens zijn leraar talent, maar moet desondanks van zijn vader na een jaar zijn spullen inleveren. 'De karatebewegingen liet hij ook op straat zien. Dat kwam over als 'agressief'. Hij kon geen verschil maken tussen sport en realiteit.' Vervolgens wil Lionel, tot volle tevredenheid van pa, wel voetballen. 'Ik heb mijn hele leven lang op voetbalvelden gelopen. Dan hoop je dat je zoon ook gaat voetballen.' Jan en Lionel melden zich aan bij Schalkhaar, in die tijd even zwart-wit als het inmiddels ter ziele gegane Labor. Schalkhaar groeit en Jan Sedoeboen wil meedelen en -helpen om, zoals hij zelf zegt, Schalkhaar

naar een hoger plan te tillen. 'Als je bij een club binnen bent, moet je de handen laten wapperen. Daarbij komt dat ik het vroeger ook leuk heb gehad. Ik doe het met liefde.' Jan volgt een jeugdspeleiderscursus en een interne opleiding tot jeugdvoetbaltrainer. Bij zijn te verwachten overgang als trainer van de D naar de C komt er een kink in de kabel. Het selectiebeleid van Jan strookt niet met dat van een aantal jeugdcommissieleden. Dat verschil van inzicht ('Als je zoekt naar een kleuterjuffrouw, moet je mij niet hebben') leidt ertoe dat Sedoeboen ontheven wordt van al zijn functies. Lionel belandt in de C3; het jaar daarop in de C2. 'Mijn zoon werd het piespaaltje. In de C3 stak hij er met kop en schouders bovenuit; in de C2 zat hij voor 80 procent op de bank. Voor mijn gevoel werd hij de dupe van het meningsverschil tussen mij en het jeugdbestuur.' Jan blijft trouw toeschouwer. Een verzoek van de club om weer trainer of leider te worden blijft uit. 'Ouders vroegen zich af waarom ik niks meer deed.'

Dan is er de wedstrijd Schalkhaar - Columbia. 'Ik voelde me bij B2 een halve functionaris, een soort stille trainer met een vaderpet op. Er waren in de wedstrijd al woordenwisselingen geweest en overtredingen begaan. Lionel maakt een actie en gaat richting 16-metergebied. Een middenvelder van Columbia springt met beide benen in zijn rug. Ik loop het veld in en zeg tegen hem: Waar ben je nou mee bezig! Je moet je niet afreageren! De scheidsrechter zegt dat ik het veld af moet en geeft de speler van Columbia vijf minuten. Ik loop met die speler op om hem min of meer de les te lezen. Andere spelers beginnen mij te duwen en zeggen: Je moet eraf! Achter mij hoor ik geschreeuw. Lionel wordt door vier, vijf spelers in elkaar getrapt. Ik geef er één een duw om Lionel te helpen. Ik ben daarna van het veld gegaan om in de bestuurskamer mijn verhaal op papier te zetten. De leider van Columbia en iemand van het jeugdbestuur komen daar ook. Mij wordt gezegd dat ik thuis het verhaal maar moet afmaken. Later krijg ik een telefoontje van de voorzitter dat ik tot september niet welkom ben. Dat valt mij koud op het dak. Wij moeten een voorbeeld stellen, zegt hij. Je wordt via de zijdeur afgeserveerd. Zonder hoor of wederhoor.

Daarom heb ik de club verlaten. Het liefst had ik er nog rondgelopen. Als ik nou nalatig was geweest of kinderen tekort had gedaan... Natuurlijk was ik fout. Ik had het veld niet in mogen komen. Maar het gebeurde vlak voor mijn neus. Er was gewoon geen leiding bij de B2'

Tot zover Jan Sedoeboen. Hij traint nu DAVO BI waarin naast zoon Lionel nog drie andere spelers van Schalkhaar terecht zijn gekomen. Natuurlijk kan ik er volledig naast zitten, maar mijn gevoel zegt dat de miskleun(?) niet eenzijdig is gemaakt. Reacties op 'eigen rechter spelen' sturen naar c.tijhaar@planet.nl of val me aan wanneer je me ziet.

Uniform

Het ziet er geweldig uit bij Schalkhaar. Op de training, voor en tijdens de wedstrijd en zelfs bij het vertrek lopen de spelers van 1 en 2 en ik geloof ook het A er geüniformeerd bij. Ronduit prachtig die gesponsorde fleece-jacks, trainingspakken, -shirts, -hesjes en wat al niet meer. Er is zelfs een overhemd in aantocht, waarmee straks ongetwij-

feld de discussie losbarst of het bovenste knoopje al dan niet dicht moet. Ik geef toe, het overhemd nog even buiten beschouwing gelaten: het ziet er allemaal verdomd smaakvol uit. Wat jammer toch dat het publiek niet komt voor een modeshow...

Besmettelijk

Zeg nou zelf, wanneer je als leider van een lager elftal al dat moois bij die selectieteams ziet, voel jij je natuurlijk tekort gedaan. Dan haal je alles uit de kast om er ook geüniformeerd uit te zien. Je bent immers niet zomaar de leider van een 'zootje ongeregeld'. Een goedkoop adresje voor trainingsjacks is gauw gevonden. Na de juiste vraagstelling stemmen uiteraard alle ouders er mee in de kosten te dragen. Immers voor zo'n vijftien euro laat jij je niet kennen, toch ...? Deze 'besmettelijke ziekte' levert thuis het zoveelste voetbaljack op. De economie vaart er wel bij, zullen we maar zeggen.

Chris Tijhaar

Eeuwige roem voor Rik Ellenbroek

Hoezo eeuwige roem? Hoezo Rik Ellenbroek? Eigenlijk gaat dit allemaal over 'de overkant'. Het heeft misschien allemaal wat langer geduurd dan menigeen dacht, maar het nieuwe complex komt nu toch echt dichtbij! De kunstgrasvelden zijn al in gebruik, de grasmatten zijn ingezaaid en de eerstesteenlegging van het clubgebouw nadert met rasse schreden.

Maar we willen hier even terugkomen op de allereerste spontane actie om geld binnen te halen voor het nieuwe complex: het voorspellen van de zaaidatum van de nieuwe velden. Aan deze actie, bedacht op de vrijwilligersavond van 26 april 2003, namen 131 leden deel en daarmee streefden zij naar de 'eeuwige roem' die de winnaar was beloofd.

Inmiddels is het inzaaien gerealiseerd en dus de definitieve datum bekend: 7 september 2006. Het is ons een waar genoegen u voor te stellen aan degene die de Eeuwige Roem van onze club heeft binnengehaald: Rik Ellenbroek. Rik is 19 jaar oud en speelt in ons 1e elftal. Hij voorspelde als inzaaidatum 1 september 2006 om 12.00 uur.

Ook heel dichtbij met 14 september 2006 was Rene Ruiter. Helaas voor hem geen eeuwige roem, maar wel een eervolle vermelding.

Rik, van harte gefeliciteerd! Wellicht kun je ons in de volgende GOAL even vertellen wanneer het eerste pilsje in ons nieuwe clubhuis zal worden getapt?

Voor wie het overzicht van de voorspellingen nog eens wil bekijken:

<http://www.svschalkhaar.nl/activiteiten/Voorspelling%20zaaidatum.html>

afdeling PR&Representatie

Schalkhaar buiten zinnen Waar een klein dorp groot in is!

Zaterdag 7 oktober was het dan zover: Schalkhaar buiten zinnen! De werkgroep Acties blikt terug op een geslaagd feest.

We kregen fijne reacties op het in de sporthal georganiseerde dorpsfeest Schalkhaar Buiten Zinnen, zoals 'vet' feest, supergaaf, prima georganiseerd, echt een feest (lekker rustig verlopen), voor elk wat wils en gewoon gezellig.

Als werkgroep is het wel even een vraag hoe het uitpakt om een landelijke trekker als Wipneus en Pim te contracteren en bovendien twee geheel andersoortige, maar fantastische muziekformaties te laten optreden.

Zelf vond ik dit Sallandse popfestival bijzonder gezellig met een spontane feeststemming. Ook spraken de grote leeftijdsverschillen mij erg aan: een mix van jongeren en oudere jongeren, zoals verwacht aangetrokken door drie muzikale stromingen.

Voor de organisatie wil ik allereerst alle tientallen vrijwilligers bedanken. Zoals de Exploitatiecommissie (onder leiding van Jan van Duuren en Justa Smit), het hoofdbestuur en spelers van Schalkhaar 8. Of er nu muntjes verkocht moesten worden, onderhandelingen moesten worden gedaan of een hele hal schoongemaakt; het kost weinig moeite om deze gouden krachten aan het werk te krijgen. Fantastisch!

Verder werden we blij verrast door de twintig bedrijven en ook gemeente en provincie die soms forse bedragen hebben overgemaakt om ongeveer de helft van de kosten te kunnen dekken. Het originele, culturele hoogstaande feestconcept sprak hen blijkbaar aan en elk bedrijf in Schalkhaar kon wel

Schalkhaar buiten zinnen!

Op 7 oktober was het feest in de sporthal van Schalkhaar! Eerlijk gezegd waren de verwachtingen van onze kant niet zo hoog, want zeg nou zelf: 'DJ Wipneus en Pim' klinkt nou niet echt spectaculair.

Tussen 20.00 en 21.00 uur was het nog erg rustig. Enkel de organisatie, een paar mensen die extra vroeg kwamen voor een goedkope kaartje en een aantal voetballiefhebbers (wedstrijd Bulgarije-Nederland) waren aanwezig. Ja, ook aan de voetballers was gedacht!

De optredens (Laagtevrees, rockband Shadowplay en DJ Wipneus en Pim) waren super! Zelfs – of beter gezegd; vooral – DJ Wipneus en Pim. Jammer dat een groot deel van ons team er niet was, maar toch was het heel gezellig!

Lynn en Lianne (A1 Handbal)

een dienst of een brok ervaring inbrengen. Een groot festival door eigen mensen!

Om een paar voorbeelden te noemen: natuurlijk heeft ons dorp allereerst een grote sport-hal met prima akoestiek. Onze Ben van Brink zorgde voor de inrichting, podium en diverse 'party'-tips. Het geluid en licht waren van Fraizle, die ook van Schalkhaar Life bekend is. De website is van Remarkable en de posters van Evers, niet onbekend in Schalkhaar en omgeving.

Consumptiemunten SBZ over? Geen nood!

Veel bezoekers hebben na de fantastische muziekkavond 'Schalkhaar Buiten Zinnen' een of meerdere consumptiemunten overgehouden (witte munten met opschrift: Vrienden van SV Schalkhaar).

Omdat deze munten nergens in te leveren zijn, is het volgende besloten: iedereen krijgt tot en met 31 december 2006 de kans deze munten in de kantine op de Wijtenhorst te gebruiken voor betaling van consumpties.

Het is niet mogelijk de munten om te ruilen tegen contant geld en de regel is: één munt per consumptie (dus geen gedeeltelijke terugbetaling omdat de consumptie goedkoper is dan de munt). Na 31 december 2006 zijn de munten dus niet meer te gebruiken.

Namens de afdeling Exploitatie,

Paul Krechting

Larex, Berghuis, Daggenvoorde en Rabobank zorgden voor substantiële financiële bijdragen. Grolsch en Eijkelenkamp gaven korting en bouwden kosteloos de lange bar op. Chapeau!

Veneberg (waarbinnen ook Rene Pereboom opereert) stond borg voor grote veiligheid en rust en sponsorde ook mee.

Broodjes waren van Timmer met vleeswarenbeleg van Ton Aarnink. De catering buiten was van Ton van Gurp, altijd goed. Jammer dat de vergunning het nog langer feesten en daarna een frietje eten verbod. Tot slot mogen we de voorverkoopadressen van Novy, Van Oldeniel, Buitink, Primera en de drie sportkantines niet vergeten.

Allen hartelijk dank, ook aan de vier jonge helden van AI: Lynn, Lianne, Niels en Bas.

**Werkgroep Acties
Joyce, Margrieta, Paul, Wim en Richard**

25e editie van het Willem Brinkman toernooi In één woord: genieten

Op zaterdag 26 augustus 2006 werd onder prachtige weersomstandigheden de 25ste editie van het Willem Brinkman toernooi voor C junioren gespeeld. Het deelnemersveld zag er goed uit met als meest opvallende deelnemer het C-team van FC Groningen, de latere kampioen, dat te elfder ure kwam als vervanger voor het C- team van Voorwaarts Twello.

Gezien het feit dat het toernooi dit jaar één van de eerste officiële voetbalactiviteiten op ons terrein was, moesten er in de week voorafgaand aan het toernooi nog veel zaken worden geregeld. Toch was op zaterdag alles voor elkaar. Mooie groene velden, er was een extra kleedruimte in het jeugdhonk gecreëerd, de douches werkten goed, de kantine- en keukenbezetting was geregeld, kortom er waren weer veel vrijwilligers, die de handen uit de mouwen hadden gestoken. Het complex lag er puik bij. De schoffelploeg, de bouwcommissie, de EC, en Willem Dellink hadden weer veel werk verricht, dat mag gezegd worden.

Op vrijdagavond waren de Denen al aangekomen, na een bezoek aan de Amsterdam Arena. Zoals gebruikelijk werden de kinderen ondergebracht bij verschillende gastgezinnen. Dit jaar was er slechts één Deense vereniging, namelijk, Vejen SF, zodat er voldoende gastgezinnen gevonden konden worden. Bij het afscheid op zondag bleek dat de meeste gastgezinnen een leuk weekeinde hadden gehad met de Deense kinderen. Verwachte taalbarrières bleken niet te bestaan en enkele kandidaten hebben zich gelukkig al weer gemeld voor het volgend jaar.

Historie

Het toernooi werd in 1982 voor het eerst door SV Schalkhaar georganiseerd en destijds was er maar één gegadigde om te fungeren als naamgever van het toernooi namelijk Willem Brinkman, die zich tijdens zijn leven altijd volledig heeft ingezet voor de vereniging SV Schalkhaar. Hij zette zich met name in voor de jeugdafdeling van onze vereniging in een periode dat je nog jeugdleader, wedstrijdsecretaris, trainer en jeugdbestuurder in één kon zijn. Vanwege zijn grote verdiensten en betrokkenheid bij de jeugd van onze vereniging is dit toernooi met recht naar hem vernoemd.

Het toernooi werd opgezet door Stef Tijhaar, destijds in de functie van jeugdbestuurder. Verder zorgden in die periode Richard van Beek, Hennie in 't Hof sr., Gerard de Haan, Gerard Swartjes, Joop Span en Herman Sonnenberg jr. voor de buitenlandse inbreng in het toernooi en organiseerden zij slaapgelegenheden bij gastgezinnen en in jeugdherbergen. Daarbij vonden zij dat dit toernooi de vereniging geen geld mocht kosten. Zij bezorgden het toernooi een aantal sponsors en stonden garant voor eventuele tekorten.

Deze actieve commissie haalde door de jaren heen verschillende buitenlandse clubs naar Schalkhaar, zoals TUS Saarbrücken en Lingen uit Duitsland, Panshanger Yellows uit Engeland, FSC Libus Praag uit Tsjechië, Westhoek Verstandhouding uit België en Aabenraa BK uit Denemarken.

Toen deze heren na vijftien succesvolle jaren stopten met hun activiteiten voor het Willem Brinkman toernooi, werd hun werk voortgezet door de mensen die voordien de toernooiorganisatie van de pupillen en de dagorganisatie van het C-toernooi al op zich namen. Het toernooi werd iets veranderd van opzet. De doelstelling is nog steeds dat de club er geen geld bij hoeft te leggen. Verder werd gekozen voor een vaste opzet van vier BVO's, twee Deense clubs, die vaste bezoeker zijn gewor-

den, en enkele clubs uit de regio, zodat de regio ook kan profiteren van een bijzonder toernooi met aansprekende deelnemers.

Daarnaast werd er ook een poule ingevoerd voor C2 teams, zodat de beide Deense verenigingen met twee deelnemende teams per vereniging, de reis naar Nederland gemakkelijker konden bekostigen.

Het toernooi

Op zaterdag 26e augustus meldde De Graafschap zich als eerste: om 8 uur, twee uur voor aanvang van de het toernooi. Het organiserend comité werd er bijna door verrast. Wat een enthousiasme. Om 10 uur werd het toernooi geopend door PH Almelo - Go Ahead Eagles en De Graafschap-Vitesse. Er werden die dag verschillende mooie partijen gespeeld. Daarbij viel op dat Rohda Raalte zich dit jaar in de poule behoorlijk kon meten met de ploegen van de BVO's, Top Oss en Go Ahead Eagles. In de einduitslag eindigden zij als vierde, nog voor de teams van Top Oss en Vitesse.

Onze eigen C1 speelde z'n finale om de 9e en 10e plaats tegen Helios. De finale werd na het nemen van strafschoppen door onze jongens gewonnen. Overigens speelden ze ondanks de lage klassering toch goed. De poulewedstrijden werden slechts met gering verschil verloren. In de wedstrijd tegen Go Ahead Eagles stonden ze lange tijd voor, maar verloren door pech de wedstrijd nipt. Die gaan het nog goed doen in de competitie.

Veerkracht

De finale was een kopie van vorig jaar, namelijk Go Ahead Eagles tegen FC Groningen. Dat was een spannende wedstrijd met goed voetbal, zelfs nog op het einde van zo'n zware dag. Na een gelijke stand in de reguliere speeltijd won Groningen uiteindelijk de finale met 4-2. Go Ahead toonde veerkracht door tot twee keer toe vanuit een achterstand terug te komen.

Om het 25-jarige lustrum te vieren gaf de rapgroep Laagtevrees een kort optreden voorafgaand aan de prijsuitreiking. Ze speelden drie nummers, waarbij duidelijk was dat zij bij de jeugd direct doel troffen. Na het eerste nummer zag je ook ouders, trainers en begeleiders meeknikken op het ritme van Laagtevrees, ook al gegrepen door het rapvirus. Je zag dat dit korte intermezzo werd gewaardeerd. Overigens is ook een woord van waardering op z'n plaats voor DJ Youri van Duuren en Pa Jan, die in

korte tijd een heuse professionele installatie opbouwden, waarvan Laagtevrees gebruik kon maken, maar die ook gebruikt kon worden door de organisatie voor de prijsuitreiking.

Huldiging

Die kon overigens niet beginnen, nadat eerst Andries de Lange sr en Peter Koerhuis waren gehuldigd voor 25 jaar trouwe dienst in de organisatie van het toernooi.

De scheidrechters kozen het team van Rohda Raalte als de sportiefste ploeg, Patrick ter Mate van Vitesse werd gekozen als de beste keeper en Carlton Jackson van FC Groningen tot de beste speler van het toernooi.

Tijdens de prijsuitreiking werd onze vereniging door verschillende aanvoerders van de teams en scheidrechter (baas) Theo Mansveld Beck bedankt voor de organisatie van het Willem Brinkmantoernooi.

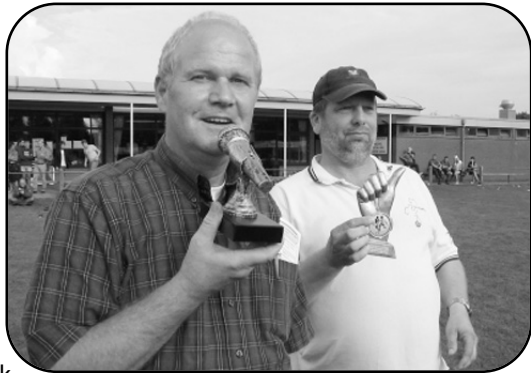
FC Groningen werd voor het tweede achtereenvolgende jaar winnaar van het toernooi en kreeg de enorme beker met de grote oren mee naar het hoge Noorden. Onder de klanken van het onvertroffen We are the champions vierden zij hun overwinning uitbundig en werd een prachtige voetbal-dag afgesloten.

Na afloop was er een gezellige barbecue voor de Deense gasten, de scheidrechters en grensrechters, de organisatie en de sponsors. Na de barbecue organiseerde Frank Huis in't Veld de zo langzamerhand klassieke voetbal kenniskwis voor de Deense gasten, hun gastgezinnen en onze eigen C junioren. De avond werd overgeluisterd door muziek verzorgd door Youri van Duuren.

Dank aan de sponsors

Tenslotte nog een woord van dank richting de toernooisponsors. Dit jaar maakten Plusmarkt Buurtsuper Schalkhaar, Schilders en afwerkingbedrijf Hennie Driessen, Ton Aarnink smaakmaker in Grill- en vleeswaren, Extran Energydrink, Buiting Sport 2000 en last but not least Bouwbedrijf Loohuis Schalkhaar het weer mogelijk om dit toernooi te organiseren. Dankzij deze sponsors konden we ook dit jaar weer de oorspronkelijke doelstelling 'geen kosten voor de vereniging' waarmaken. Bedankt!

**namens de toernooicommissie,
Bert van 't Oever**

SV Schalkhaar maken we samen **Per direct vrijwilligers gezocht** **voor de PR afdeling!**

SV Schalkhaar heeft een prima reputatie. Achter de schermen wordt er continu gewerkt om het goede imago, intern en extern, in stand te houden. Dat is mooi, maar dat willen we ook graag zo houden. Zo zorgt een groot aantal vrijwilligers van de afdeling public relations samen voor de productie en distributie van het clubblad GOAL, de INFOGIDS, onze verenigingswebsite, teletekstpagina's, archivering en bestuursdiensten. Een nieuwe huisstijl, nieuwe clubkleding; het zijn allemaal terreinen waarop deze afdeling haar stempel drukt.

Op PR-gebied is dringend behoefte aan versterking c.q. vrijwilligers. Binnen het bestuur bestaan vacatures voor de voorzitters- en secretarispost; in de internetcommissie is per direct behoefte aan webmasters.

Heb je interesse in public relations, vind je het leuk te helpen bouwen aan een goed imago van SV Schalkhaar of ben je handig op internetgebied? Neem dan contact op met Wim Groot Koerkamp, tel. 0570 609 500 (info@remarkable.nl).

Klaag niet langer over achterhaalde of ontbrekende informatie op (sommige) internetpagina's van SV Schalkhaar, maar neem zelf initiatief. Je bewijst je club er een grote dienst mee. Bij voorbaat dank!

Wim Groot Koerkamp

Oproep!

Wat is jouw mooiste herinnering aan de Wijtenhorst?

Bij de opening van ons nieuwe sportcomplex in september 2007 willen wij een boek presenteren met de clubhistorie vanaf 1995. Een aantal clubgenoten is bezig met de samenstelling van dit boek.

In het boek willen we - met vermelding van jouw naam - graag ook jouw mooiste of misschien wel vervelendste herinnering aan 'De Wijtenhorst' opnemen.

Doe mee en mail (r.brouwer@planet.nl) in max. 50 woorden jouw herinnering aan het oude complex 'De Wijtenhorst'!

Alvast bedankt voor je medewerking!

Rudy Brouwer

Grote Clubactie 2006 wordt groot succes

Onze jeugdspelers hebben de afgelopen tijd vele loten verkocht voor de Grote Clubactie. Dit levert SV Schalkhaar een mooi bedrag op!

Met de Grote Clubactie halen vele duizenden Nederlandse verenigingen jaarlijks extra geld op voor hun verenigingskas. De handbal van Schalkhaar doet al jaren mee. Het hoofdbestuur heeft besloten om in 2006 alle afdelingen mee te laten doen, dus ook de senioren en de junioren van de voetbal en van de futsal.

Loten worden voor € 2,50 verkocht, waarvan € 0,50 voor de Grote clubactie en € 2,00 voor de sportvereniging Schalkhaar.

De verkoop gaat grandioos. Was de opbrengst van de handbal vorig jaar circa 1.100,- netto, het ziet er nu naar uit dat we drie tot vier keer zoveel geld binnenhalen voor SVS.

Bijna alle jeugdteams hebben hun loten ingeleverd. Er zijn al 1.660 loten verkocht. Een eervolle vermelding verdient de D1 van de voetbal, die 107 loten aan de man gebracht heeft, en wel allemaal via een automatische incasso. Zij hoeven de straat niet meer op om geld op te halen.

Maar ook de handbal-jeugdspelers hebben uitstekend werk gedaan.

De vijf leden die de meeste loten verkochten zijn:

- Kelsey Klomp handbal C2:	53 loten
- Marit Wiltink handbal D1:	27 loten
- Marloes Savelkoel handbal D1:	26 loten
- Jarno Visscher voetbal C5:	26 loten
- Bryan Sanders voetbal E9:	23 loten

Op dit moment wordt ook aan niet-spelende leden gevraagd bij te dragen en een kansrijk lot aan te schaffen. Deze verkoop loopt nog door en staat nu op 160. Er is één persoon bij die 40 loten heeft gekocht; hij of zij wil heel graag de hoofdprijs van 100.000,- euro belastingvrij winnen of draagt sowieso de club een warm hart toe.

Van medio tot eind oktober worden nog setjes bij de spelende senioren verkocht. Als iedereen meedoet en voor € 5,- twee loten koopt, levert dit circa 650 loten op.

De verwachting is dat de Grote Clubactie $1.700 + 200 + 650 = 2.550 \times 2 =$ ruim € 5000,- zou kunnen opleveren. Mede namens het hoofdbestuur: bedankt! En laten we ook in de teams gewoon die loten afnemen.

Van het bedrag gaat nog iets af voor een leuk presentje voor de verkoptertjes die 15 of meer loten verkocht hebben.

Rest mij nog een aantal mensen bijzonder te danken voor het vele werk bij deze actie. Naast de werkgroep acties, bestuur handbal en van de voetbal Jasper Bon en Timo van Bussel wil ik speciaal Karin en Frans Jurna noemen, die dagen-, zo niet wekenlang tussen de formulieren en loten zaten.

Volgende maand een definitieve stand en ook weten we dan wie van ons een of meer prachtige prijzen gewonnen heeft. De uitreiking is op 16 november aanstaande.

**Werkgroep Acties,
Richard ter Avest**

HANDBALPROGRAMMA MAAND OKTOBER

Zaterdag 21 oktober				
D1	11.30 uur	Swift'64 D1	SCHALKHAAR D1	Dronten
C1	10.00 uur	SCHALKHAAR C1	Dalfsen/Spoda C1	Schalkhaar
B1	13.55 uur	Swift'64 B1	SCHALKHAAR B1	Dronten
Zondag 22 oktober				
Dames 1	12.05 uur	SCHALKHAAR 1	Zwolle 1	Schalkhaar
Junioren	13.05 uur	SCHALKHAAR A1	Wesepe A1	Schalkhaar
Zaterdag 28 oktober				
D1	10.30 uur	Lettele D1	SCHALKHAAR D1	Bathmen
C2	10.00 uur	Schalkhaar C2	HCD'97 C3	Schalkhaar
C1	11.15 uur	Lettele C2	Schalkhaar C2	Bathmen
B1	16.45 uur	Nieuw Heeten B3	Schalkhaar B1	Haarle
zondag 29 oktober				
Junioren	16.35 uur	Lettele A1	SCHALKHAAR A1	Bathmen
Dames 2	12.05 uur	ABS 2	SCHALKHAAR 2	Bathmen
Dames 1	12.00 uur	SCHALKHAAR 1	de Gazellen 1	Schalkhaar

'Handbal' dol enthousiast over kunstgras Lekker ballen op gebrand zand

Wanneer je als stoere kerel voor een potje voetballen het kunstgras op wordt gestuurd, wil dat nogal eens voelen alsof je wordt uitgenodigd voor een zogenaamd gezellig etentje bij je schoonouders: niet leuk! Maar ach, het went. Na verloop van tijd. Geef daarentegen handballers de kans om voortaan met hún balletje te stuiten op een kunstgrasveld en het lijkt alsof je een stel peuters voor een weekendje logeren naar opa en oma stuurt: dol enthousiast!

'Zo'n veld veert en dempt beter, de bal stuitert goed, de stroefheid is prima en bij vallen is het toch minder gevaarlijk dan een veld van asfalt', oordeelt Caroline van Ark deskundig. Als voorzitter én spelend recreant van de handbalafdeling van SV Schalkhaar kan ze het weten. Samen met een aantal clubgenoten nam Caroline dit voorjaar namelijk hoogstpersoonlijk een kijkje in het Sallandse kerkdorp Haarle, waar zojuist een aantal tennisbanen van kunstgras was aangelegd. 'We waren meteen razend enthousiast', glundert de bestuursvrouw tevreden.

Toen in de onderhandelingen bleek dat ook Arcadis veel belangstelling had voor het aanleggen van een kunstgrasveld voor de handbal, kwam de ontwikkeling van de plannen in een stroomversnelling. De preparatie van de kunststofondergrond bleek voor de projectontwikkelaar desondanks nog een hele toer. 'Het handbalveld bestaat - net als bij de voetbalvelden - uit een sportondergrond van lava, maar voor de handballers zit daarboven nog een hele laag ZOAB om het veld stabiel en de ondergrond stevig te krijgen', licht voorzitter Van Ark toe. 'Het kunstgras zelf is korter en er zitten geen rubberen korrels in, maar gebrand zand.'

Elegant

Oei, gebrand zand. Moeten we ons zorgen maken over de zo zorgvuldig onthaarde benen van onze elegante handbalsters? 'Nee', verwacht Martin Hafkamp, wedstrijdsecretaris en als zodanig lid van de Technische Commissie. 'Ik verwacht juist minder blessures, omdat de nieuwe mat zachter is dan asfalt; minder schaafwonden, minder kuitblessures en bij een val veel minder kans op lichamelijk letsel.' Hafkamp turft meer voordelen: 'Het spel zal sneller worden, de spelers worden wendbaarder, de balbehandeling zal verbeteren. Dit komt het spel beslist ten goede.'

De technisch man is van mening dat met de komst van kunstgras de mogelijkheden om te trainen en te spelen worden verbeterd. 'Bij alle weersomstandigheden kan een goede training worden afgewerkt en altijd een wedstrijd worden gespeeld. Er zal als het goed is nooit water op de mat staan', voorziet Hafkamp. 'Doordat de trainingsomstandigheden worden verbeterd, kunnen we langer doortrainen op

het veld. Scheelt ons vermoedelijk een boel zaalhuur.' Toch weten Caroline van Ark en Martin Hafkamp zeker dat er in het vervolg niet ook in de winter buiten zal worden gespeeld.

Sporthal

'Handbal spelen in de sporthal blijft natuurlijk het prettigst', vindt Martin. 'Er zal bij handbal dan ook altijd een scheiding blijven tussen veldcompetitie (april tot oktober – rb) en zaalcompetitie (oktober tot april – rb). Tijdens de zaalcompetitie trainen en spelen we in de sporthal in Schalkhaar en houden we een tweede training in de gymzaal op de Vijfhoek.' Volgens Caroline van Ark gaat handballen het best op een goede dempende vloer. 'Dus niet op de vloer in de sporthal van Schalkhaar', lijkt ze geërgerd. 'De bal moet goed kunnen stuiten, je moet in principe een valworp kunnen maken en goed kunnen opspringen. Ook moet een vloer niet te glad of te stroef zijn.'

Het nieuwe handbalmatje op De Horsterhoek lijkt dus koren op haar molen. 'Ja, geweldig natuurlijk! Ik denk dat, als straks ook het nieuwe clubhuis er is, we genoeg verzoeken van andere verenigingen zullen krijgen om op ons veld te mogen spelen en trainen. Een geweldige stimulans voor het veldhandbal!' Martin Hafkamp glundert - zo mogelijk - nog enthousiaster: 'Wát een uitstraling voor onze club!' De lijnentrekkers hebben al een beetje rekening gehouden met een brede belangstelling: behalve voor de elegante benen van onze handbaldames is er op het nieuwe handbalveld tevens belijning aangebracht voor een potje tennis of volleybal. Lekker ballen op gebrand zand...

Door Rudy Brouwer

Afdeling handbal Ouders C1 pakken de winst

De laatste training op het veld; wat is er mooier dan een afsluitende wedstrijd tussen de meiden van C1 en hun ouders?

De dames C1 hadden het idee dat ze dit varkentje wel even zouden wassen. Ze keken echter al snel op de neus, aangezien er bij de ouders nog een paar oud-KHC-en/of Schalkhaarspelers bleken te spelen en er nog een aantal ouders vroeger gehandbald bleek te hebben! Daarnaast waren de ouders ook nog eens bijzonder gemotiveerd...

We begonnen met zes spelers aan elke kant. Maar al snel kwam er versterking (vooral voor de meiden) van de zijlijn. Ook kwamen er meer spelers het veld in dan er uit gingen en wist scheidsrechter Ronnie binnen de kortste keren niet meer wie bij wie hoorde. De beide teams waren inmiddels ook al uitgebreid tot tien (of meer) spelers.

De doelpunten vlogen er aan één kant in. Uit coulance-overwegingen maken we de eindstand niet openbaar. Om een lang verhaal kort te maken: de dames van C1 (dit seizoen spelend onder de naam B1) hebben aan het eind van het volgende seizoen weer een leuke uitdaging, namelijk: nog eens zo'n wedstrijd spelen en dan winnen van de ouders!

Een trotse moeder

Uit de oude doos

Midden jaren tachtig:

Schalkhaars succes bij schoolvoetbal

In de jaren tachtig werd een Deventer schoolvoetbalteam van het toenmalige Geert Grote College (nu: EHL Boerhaavelaan) kampioen van Nederland. Het succesvolle team bestond voor een flink deel uit Schalkhaarspelers. Michel Hulman blikt terug met enkele betrokkenen.

Schoolvoetbal; wie heeft er vroeger niet aan meegedaan? Het leuke was dat jongens die in de pupillen met elkaar voetbalden bij SV Schalkhaar met schoolvoetbal in de toenmalige gemeente Diepenveen tegenover elkaar stonden, omdat ze op een katholieke, protestantse of openbare school zaten. Op het vervolgonderwijs was het juist andersom. Spelers die normaal in de regionale competities tegen elkaar streden, speelden toen ineens met elkaar; met gevolg dat er redelijk tot goede elftallen geformeerd konden worden. Het Geert Grote College (GGC) had één van die elftallen. In de landelijke eindronde voor teams tot 19 jaar pakte deze school in 1985 de titel en kon zich dus Nederlands kampioen schoolvoetbal noemen.

Wat heeft dit met SV Schalkhaar te maken? Veel; immers bijna de helft van dit team bestond uit Schalkhaarse jongens, die in die tijd bij SV Schalkhaar in de B en A-jeugd voetbalden.

Frank Huis in 't Veld, Rene Kreileman, Hennie in 't Hof, Martin Wiegers, Marco Meussen en Coenraad Klein Swormink maakten deel uit van dit team. Met de laatste twee jongens volgt er een terugblik op een succesvol schoolelftal.

Staan van links naar rechts: coach H. Schapenk, Erwin Boogmans (SV Colmschate), Coenraad Klein Swormink (SV Schalkhaar), Roberto Muething (WWV), Henny in 't Hof (SV Schalkhaar), Rob ter Hedde (Sc Overwetering), Rene Kreileman (SV Schalkhaar), Iwan Siemelink (Diepenveen), leider E. van der Meulen zittend van links naar rechts: Arno Hansen (Diepenveen), Marco Meussen (SV Schalkhaar), Frank Huis in 't Veld (SV Schalkhaar), Fred Siemelink (Roda), Berry Tijhuis (Voorwaarts), Kenneth Zandvliet (Go Ahead), Michel Nillissen (Go Ahead).

Sfeer en talent

Coenraad Klein Swormink omschrijft de sfeer in die tijd als fantastisch en mede daardoor was het

team ook zo succesvol. Maar met de voetbalkwaliteiten zat het ook wel goed. Alle jongens speelden in de selectieteams bij hun vereniging en zeker de helft van de boys kwam uit voor de Gelderse jeugd. De Deventer schoolvoetbalkampioenschappen werden met gemak gewonnen en een uitnodiging voor de Oostelijke schoolvoetbalkampioenschappen volgde.

Succes trekt aan en meerdere jongens stelden zich beschikbaar voor het voetbalteam. Marco Meussen herinnert zich de trainingen na schooltijd op het sportveld van de school nog goed. Frank Huis in 't Veld was in felle concurrentiestrijd gewikkeld met de keeper van Diepenveen, Erwin Dames, maar deze brak zijn neus, waardoor Huis in 't Veld zijn plaats in het team zeker kon stellen. De coach, Schapenk, de maatschappijleerleraar, organiseerde ook nog twee oefenwedstrijden tegen een Raalter scholengemeenschap, waar hijzelf ook nog een aantal uren les gaf. Mede aan de hand daarvan selecteerde hij, samen met gymleraar van der Meulen, het elftal, zoals dat hierboven op de foto staat. Dit gezelschap vertrok naar de velden van Rohda Raalte om voor de Oostelijke titel te voetballen. Een minpuntje was dat Wiegiers wgens een blessure moest afhaken.

Met Huis in't Veld op de kist, Klein Swormink en Kreileman achterin en in 't Hof en Meussen in het midden was de Schalkhaarse inbreng hoofdzakelijk verantwoordelijk voor de bruikbare ballen naar de aanval, die bestond uit Nilissen op rechts, de supersnelle Hansen op links (100 meter onder de 11 seconden) en werker Tijhuis samen met de 'Gert Müller' van het team, Kenneth Zandvliet, in de punt. Dit leidde ertoe dat de Oostelijke kampioenschappen een kopie werden van de strijd tussen de Deventer scholen.

De scholengemeenschappen uit Enschede, Almelo, Hengelo en Raalte hadden geen schijn van kans en het GGC won ook deze titel.

Zo toog het team op 15 mei 1985 per bus naar Sittard om met zeven andere provinciale winnaars de finale te spelen. In twee poules van vier werd gestreden om het Nederlands kampioenschap schoolvoetbal. In de eerste wedstrijd liep het GGC voor het eerst tegen een nederlaag aan. Amstelveen was met 1-0 te sterk. Echter de andere twee poulewedstrijden werden gewonnen, zodat men als tweede de kruisfinale mocht spelen. Deze werd gewonnen. De finale werd gespeeld tegen Amstelveen, de eerdere opponent. Ditmaal werd die ploeg op een gelijkspel gehouden en in de verlenging met 3-1 verslagen, zodat de Nederlandse titel binnen was.

bron: Deventer Dagblad, mei 1985

Het succes werd op de terugweg naar Deventer uitgebreid gevierd en stiekem droomde men van uitzending naar Finland, waar het EK zou worden gespeeld.

Bittere pil

Dat feest ging echter niet door. De directie van de school vond het kostenplaatje veel te hoog en schrapte het toernooi van de agenda.

'Dat was een bittere pil,' vertelt Klein Swormink. 'Wie wil er nou niet met zijn schoolteam naar een EK in het buitenland!'

Een gemiste kans, niet alleen voor ons maar ook zeker voor de school. Het zou een geweldige reclame voor ze zijn geweest. Op de georganiseerde busreis na, heeft de school echter weinig aandacht aan het succes besteed. De beker met elftalfoto verdween in de prijzenkast en dat was het.'

De tegenwoordige linksback van het 7e elftal heeft echter altijd het vermoeden gehad dat de directie het de jongens niet gunde. 'We waren nou niet helemaal het type voorbeeldige leerlingen. Dit team was zeker goed voor enkele weken schorsingen en nablijven in diverse schooljaren en ik weet bijna zeker dat dit heeft meegespeeld bij de beslissing van de directie om ons niet te laten gaan.' Meussen beaamt dat: 'Enkele weken later kon er wel een louché figuur met geitewollen sokken en 'Nike Jeruzalem' een kunstwerk van enkele duizenden guldens onthullen in de school. Men was op het GGC gewoon niet voetbal-minded.'

Het is wel duidelijk dat beide heren twintig jaar later nog steeds 'ziek zijn' van die toenmalige beslissing.

Jeugdtrainer Jan Zandhuis met het A/B elftal seizoen 1982-1985:

staand van links naar rechts: Jan Zandhuis, Fokke Schipper, Rene Kreileman, Henny in 't Hof, Coenraad Klein Swormink, Rene Pereboom, Albert Branderhorst, Marco Jonkergouw, Gerard Veldmate Knieland: Mar Hekker, Martin Wiegers, Eddy Meussen, Marco Meussen, Frank Huis in 't Veld, Mark Welling, Richard Arends.

Beste team

In een telefonische reactie laat coach Schapenk weten zich van dat alles weinig te kunnen herinneren. 'Wat ik wel weet is dat het kampioenselftal absoluut het beste team is geweest, dat ik als leraar in al die jaren schoolvoetbal heb begeleid.' De tegenwoordige voorzitter van Helios vertelt verder dat menig hoofdklasser in die dagen een zware dobber aan dit team zou hebben gehad.

En zo kon het succes van dit schoolvoetbalteam met grote Schalkhaarse inbreng worden bijgeschreven in de toch al sportief succesvolle periode van Schalkhaar in de midden jaren tachtig.

Michel Hulman

